

Abstrakt

Práce srovnává to, jak byly vizuálně zobrazeny oběti v prvním roce války mezi Izraelem a hnutím Hamás ve vybraných online médiích. Metodologicky práce využívá triangulaci metod, tedy kombinuje kvantitativní obsahovou analýzu a kvalitativní sociálně sémiotickou analýzu. Výzkumný vzorek tvořily dvě on-line mutace globálních médií, a to The New York Times a Al Jazeera a tuzemské Seznam Zprávy. Obsahovou analýzou prošlo celkem 208 snímků. Sociálně sémiotická analýza se následně zaměřila na šest z nich.

Výsledky analýzy ukázaly rozdílné vizuální pokrytí, které tvořilo odlišné narativy pro obě strany konfliktu. Všechna média ve vizuálním pokrytí upřednostnila palestinské oběti. V ohledu demografie bylo dětství kódováno jako jasně palestinské, naopak stáří, i když v malém vzorku, jako izraelské. Muži byli zastoupeni výhradně Palestinci, avšak u žen Seznam Zprávy trend obrátily ve prospěch Izraelek. Dále analýza zdrojů ukázala, že velkou roli stále hrají mezinárodní tiskové agentury, které ale nabízely odlišné pohledy na válku. Část výzkumu, jež byla zaměřená na vizualizaci rolí obětí, ukázala také rozdílné narativy. Palestinské utrpení bylo systematicky zobrazováno skrze anonymitu, pasivitu a fyzickou destrukci. Dominovaly fotografie lidí v sutinách či mrtvých těl. Naopak izraelské oběti byly zobrazovány personalizovaně, často v aktivních rolích protestujících nebo skrze civilní archivní snímky, které je zživovaly. Závěry tak potvrzují teoretickou část práce, která se mimo jiné skládala z postupů, jimiž média konstruují realitu.